

ли гоститѣ? Тѣ сж важни хора и трѣбва да останатъ доволни. Ще дойдешъ, Димо! Разчитамъ на тебе.

И бай Димо се съгласи. Угощението продължи дълго въ голѣмата кръчма на Дончо Куция. Следъ полунощъ бай Димо се върна въ кѣщи пиянъ. Жена му го посрѣсна очудена, за пръвъ пѣтъ го виждаше пиянъ.

спори и въ ковачницата. Отъ день на день все повече се пропиваше. Взеха да се отдрѣпватъ отъ него селянитѣ.

Какъ стана тази промѣна, сами селянитѣ се очудваха. Просто не имъ се вѣрваше. А жена му — само се топѣше отъ мъка. Децата му оголѣха. Не си дояждаха, защото каквото препечелваше бай

На другата вечеръ бай Димо пакъ отиде въ кръчмата, за да чуе отъ кмета, какво сж казали гоститѣ. Отъ дума на дума, чашка по чашка, бай Димо пакъ се върна въ кѣщи късно и пиянъ.

И отъ тогава бай Димо редовно отиваше въ кръчмата. Почна да бърза въ работата си, за да иде по-скоро на приказка въ кръчмата. Почна и да не му

Димо, изпиваше го въ кръчмата.

Бѣше срещу Коледа. Навънъ виялицата бѣсно разнасяше изъ въздуха снѣжинки. Въ кѣщата на бай Димо бѣше мрачно и тѣжно. Въ незатоплената стая дветѣ му деца зѣзнѣха и се гушѣха въ скута на майка си. А тя тихо ронѣше сълзи и си спомняше за миналитѣ коледни дни, ко-